

الباب الثاني و العشر من الواحد الرابع في ارتفاع كل بقاع كانت فوق الارض.

حضرت باب

اصلي فارسي

الباب الثاني و العشر من الواحد الرابع في ارتفاع كل بقاع كانت فوق الارض.

ملخص اين باب آنکه در هر ظهوری که من عند الله ظاهر میگردد بقاعی که قبل بوده مرتفع میگردد چنانچه امروز کسی در دين رسول الله می بیند بقاع اوصیای عیسی را بلکه اسامی آنها را نمیدانند چگونه و محل قبور آنها برسد و همچنین بعد از ظهور آن کل قبوری که بر فوق ارض مرتفع است مرتفع میگردد از مظهر نبوت گرفته تا مظهر شیعه منتهی گردد بلکه قبوریکه نسبت بانبیای قبل میدهند در کوفه یا در سایر امکنه باید مرتفع شود و همچنین محل بیت چنانچه می بینی که امت موسی - علیه السلام - به بیت المقدس میروند و امت عیسی - علیه السلام - بمقامی که از برای ایشان عیسی مقدر فرموده و امت رسول الله صلی الله علیه و آله بکعبه در نفس طین شرف نیست بلکه جوهر این شرف امرالله هست در هر جا که ظاهر شود ظاهر میگردد

امروز بین حد مردم را که بقبور یکی از اولاد ائمه که منسوب باو است چگونه میروند و از مظهری که اثبات نبوت و ولایت و دین کل آیات نازل بر او میگردد محتجب شده و الا در جبل ماکو ساکن نگشته و این را تعجب مکن و تصور کن ظهور رسول الله - صلی الله علیه و اله - را در قبل که امت عیسی - علیه السلام - چگونه باعمال دین خود عمل میکردند و رهبانها در معبد های خود عبادت میکردند و آن شمس حقیقت تا هفت سال در جبلی از جبال مکه برید اشخاصی که حق او را نمی شناختند محتجب

ORIGINAL

AUDIO

و حال آنکه از حین بعثت آن حضرت حق ازهر صاحب حقی که از امت عیسی - علیه السلام - بود منقطع گشت الا آنکه در ظل او واقع شود و بعد از ظهور نقطه بیان هر سنه می بینی که چقدر خلق بمکه میروند و طواف میکنند و حال آنکه کسی که کعبه بقول او کعبه است در این جبل وحده است و او بعینه همان رسول الله هست زیرا که مثل امر الله مثل شمس است اگر ما لا نهایه طالع شود یک شمس زیاده نیست و کل باو قائم هستند این است که در هر ظهور بعدی ظهور الله اشرف است در حق مظهر بشائی که ظاهر است که کل ظهورات قبل از برای رسول الله - صلی الله علیه و اله - خالق شده و کل ظهورات و آن ظهور از برای قائم آل محمد - صلی الله علیه - خالق شده و کل ظهورات و ظهور قائم آل محمد - صلی الله علیه - از برای من یظهر الله خلق شده و همچنین کل ظهورات و این ظهور و ظهور "من یظهره الله" از برای ظهور بعد "من یظهره الله" خالق شده و کل این ظهورات از برای بعد بعد "من یظهره الله" خالق شده و همچنین الی ما لا نهایه شمس حقیقت طالع و غارب میگردد و از برای او بدئی و نهایتی نبوده و نیست

طوبی از برای نفسی که در هر ظهوری مراد خدا را در آن ظهور بفهمد نه آنکه نظر بشئون قبل کرده و از او محتجب گردد زیرا که امروز آنچه که در اسلام برپا شده بواسطه بعثت رسول الله - صلی الله علیه و اله - شده و آنچه که از دین عیسی - علیه السلام - مرتفع شده بواسطه همین بعثت بوده و همچنین اگر در ظهور "من یظهره الله" نظر کنند می بینند که آنچه که در بیان واقع شده بظهور ذات حروف سبع بوده و آن روز اگر نظر بمبدأ امر نمایند محتجب از او نمیمانند بظهورات مرتفعه در بیان که در نزد هر حکمی نفوس ما لا نهایه خوابیده و بآن مفتخر و عاملند چنانچه امروز دیده میشود که کل این ظهورات بیانیه نزد او در ظل یک کلمه او است که بفرماید قد ارفعناه ولی آن را رفع نمیفرماید تا اعظم از آن نازل فرماید و همین قسم بین این ظهور را که تا خداوند اعظم از ظهور قبل ظاهر نفرماید امر بارتفاع نمیفرماید و الله علی کلشیء قدیر.

